

Sygn. akt II K 1707/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

po rozpoznaniu w dniu: 14 lutego 2014r.

s p r a w y : **R. F.**

syna Z. i W. z domu S.

urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 kwietnia 2013r. w M.na ul. (...)w woj. (...)kierował pojazdem mechanicznym marki O. (...)o nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i jednocześnie w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze o sygn. II K 591/11 z dnia 13 kwietnia 2013r. za czyn z art. 178a § 4 k.k. zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze o sygn. VI Ka 349/12 z dnia 17 lipca 2012r.

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. uznaje oskarżonego **R. F.** winnym tego, że w dniu 13 kwietnia 2013 r. w M. woj. (...) kierował samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnymi:

- wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 17 marca 2006 r. w sprawie sygn. akt VII K 33/06

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 13 kwietnia 2012 r. w sprawie sygn. akt II K 591/11, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie VI Ka 349/12 oraz wbrew orzeczonemu tym wyrokiem zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 7 /siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **R. F.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 /trzech/ lat;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **R. F.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1707/13

UZASADNIENIE

Oskarżony R. F. spożywał dnia 13 kwietnia 2013 r. alkohol. Około godziny 13.00 w M. kierował w ruchu lądowym samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do

ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2,

zeznania świadka P. S. k. 26, 89,

zeznania świadka W. Z. k. 16, 89-90,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. F. k. 9-10, 87,

Oskarżony R. F. był uprzednio karany. W szczególności był on karany wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 17 marca 2006 r. w sprawie sygn. akt VII K 33/06 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 13 kwietnia 2012 r. w sprawie sygn. akt II K 591/11, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie sygn. akt VI Ka 349/12, którym został orzeczony wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

dowód: dane o karalności oskarżonego R. F. k. 61-65,

odpis wyroku zaocznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 17 marca 2006 r. w sprawie sygn. akt VII K 33/06 k. 55,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 13 kwietnia 2012 r. w sprawie sygn. akt II K 591/11 k. 28,

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie sygn. akt VI Ka 349/12 k. 29,

Oskarżony R. F. ma 32 lata, z zawodu jest murarzem - malarzem, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, do 2015 r., przed osadzeniem pracował w skupie złomu i metali kolorowych za wynagrodzeniem 1.600 zł netto, na utrzymaniu posiada jedno dziecko, nie posiada wartościowego majątku.

dowód: dane osobo-poznawcze oskarżonego R. F. k. 9, 87,

Oskarżony R. F. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach zaprzeczył, aby w dniu 13 kwietnia 2013 r. w M. kierował samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnił, iż w tym dniu spożywał alkohol w postaci piwa. Samochodem jednakże nie kierował. Tego dnia był w pracy w skupie złomu metali kolorowych w M.. Wraz z kolegą zmieniał w samochodzie marki O. (...) należącym do jego narzeczonej opony. Samochodem tym do skupu złomu przyjechała jego narzeczone. Gdy stał przy samochodzie przyjechała Policja i został poddany badaniu trzeźwości. Na rozprawie oskarżony wyjaśnił natomiast, że nie był tego dnia w pracy. Wziął dzień wolny, aby zmienić opony. Około godziny 9.00-10.00 przyjechał do skupu złomu wraz z A. B.. Ona poszła do koleżanki, on zaś poszedł do sklepu, kupił piwo i wrócił z nim do skupu. Rozkręcając auto pił piwo. Nie zdążył dopić czwartego piwa, kiedy był poddany badaniu trzeźwości.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. F. w zakresie tego, iż w dniu 13 kwietnia 2013 r. spożywał on alkohol w postaci piwa. Odmówił Sąd natomiast wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim zaprzeczał on, że w tym dniu kierował samochodem, marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie Sąd ocenił jako nieudolną linię obrony oskarżonego zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu aktem oskarżenia czyn. Stały one bowiem w sprzeczności z zeznaniami świadków P. S. i W. Z., którym Sąd przydał walor wiarygodności. Z zeznań wskazanych świadków będących funkcjonariuszami Policji, którzy dokonali kontroli oskarżonego oraz badania stanu jego trzeźwości jednoznacznie wynika, że R. F. kierował samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w

stanie nietrzeźwości. Z zeznań zarówno P. S. jak i W. Z. wynika, że oskarżony R. F. samochodem marki O. (...) wyjeżdżał terenu skupu złomu kierując się na ul. (...). Kiedy dojeżdżał do krawędzi jezdni, na widok radiowozu zatrzymał pojazd i po chwili zaczął nim cofać. Podjęty przez oskarżonego manewr cofania spowodował, że funkcjonariusze Policji postanowili dokonać jego kontroli. Podczas kontroli, która odbyła się na terenie skupu złomu, gdzie oskarżony zatrzymał samochód, R. F. został poddany badaniu trzeźwości. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. S. i W. Z.. Są one bowiem logiczne i spójne. Wskazani świadkowie są osobami obcymi dla oskarżonego, funkcjonariuszami Policji, którzy w żaden sposób nie byli zainteresowani rozstrzygnięciem przedmiotowej sprawy. Ich zeznania znajdują nadto odzwierciedlenie w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, któremu Sąd przydał walor wiarygodności. Z protokołu tego wynika, iż oskarżony podczas kontroli został trzykrotnie poddany, przez funkcjonariuszy Policji, badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik pierwszego badania urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, przeprowadzonego o godz. 13.08 wynosił 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, następnego przeprowadzonego o godz. 13.24 wynosił 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu zaś kolejnego przeprowadzonego o godz. 13.40 wynosił 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W przedmiotowej sprawie zeznania złożyli również świadkowie W. G., K. P. i A. B.. Żaden ze wskazanych świadków nie posiadał wiedzy w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie bowiem nie obserwował zachowania oskarżonego R. F. bezpośrednio przed podjętą przez funkcjonariuszy Policji kontrolą. W. G., jak zeznał, był zajęty cięciem złomu. K. P. przebywał w biurze. Obaj wskazani świadkowie zainteresowali się sytuacją dopiero widząc stojący radiowóz policyjny. A. B. zaś przyjechała samochodem marki O. (...) wraz z oskarżonym do skupu złomu, a następnie udała się poza teren skupu. Nie była obecna ani bezpośrednio przed kontrolą dokonywaną przez funkcjonariuszy Policji ani też w czasie jej trwania.

Walor wiarygodności Sąd przydał pozostałym dowodom z dokumentów. Nie znalazł bowiem Sąd jakichkolwiek obiektywnych okoliczności, które nakazywałyby kwestionować ich wiarygodność.

Oskarżony R. F. swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Oskarżony bowiem spożywał alkohol, a następnie w dniu 13 kwietnia 2013 r. około godziny 13.00 w M. kierował w ruchu lądowym samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Na podstawie przepisów ustawy - Prawo o ruchu drogowym (art. 1) ruch lądowy określa się zarówno jako ruch odbywający się na drogach publicznych, jak i jako ruch w strefach zamieszkania oraz w strefie ruchu, a także poza drogami publicznymi, jeżeli miejsca te są dostępne dla ruchu pojazdów (Wojciech Jankowski, Komentarz do art. 87 Kodeksu wykroczeń, stan prawny na dzień 01.01.2013 r.). Z zeznań świadka W. P. – właściciela skupu złomu i metali kolorowych wynika, że na teren skupu w czasie, gdy jest on czynny może wjechać każdy, kto chce – klienci, pracownicy jak i osoby przypadkowe, które np. pomylą drogę. Nie ma żadnych ograniczeń, szlabanów, czy zakazów wjazdu. Nie ulega wątpliwości, że zarówno na terenie skupu złomu jak i na terenie pomiędzy ul. (...) a bramą skupu złomu odbywa się ruch lądowy.

Oskarżony R. F. był wcześniej karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 17 marca 2006 r. w sprawie sygn. akt VII K 33/06 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 13 kwietnia 2012 r. w sprawie sygn. akt II K 591/11, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie sygn. akt VI Ka 349/12, którym orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Uprzednie spożywanie przez oskarżonego alkoholu świadczy, iż kierując pojazdem miał on świadomość, że jego zachowanie wyczerpuje znamiona przestępstwa.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę, iż R. F. dopuścił się przypisanego mu czynu w godzinach południowych na placu skupu złomu w M. i wyjeździe z tego placu. Sąd wziął pod rozwagę także, iż w czasie kierowania przez oskarżonego samochodem w stanie nietrzeźwości nie panował w tych miejscach ruch komunikacyjny. Społeczną

szkodliwość czynu R. F. należałoby bowiem odmiennie oceniać w przypadku, kiedy poruszałby się on drogą o dużym natężeniu ruchu komunikacyjnego będąc pod wpływem alkoholu. Prowadząc samochód po spożyciu alkoholu oskarżony jednak stwarzał niebezpieczeństwo dla siebie jak i innych potencjalnych uczestników ruchu lądowego. Kierując samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości niemalże dwukrotnie przekraczającym granicę wynikającą z art. 115 § 16 pkt 2 k.k. i stężenie alkoholu w jego organizmie po pierwszym badaniu miało tendencję rosnącą, nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami.

Istotną okolicznością przy wymiarze oskarżonemu kary był znaczny stopień winy oskarżonego.

Jako okoliczność obciążającą Sąd nadto wziął pod rozwagę uprzednią karalność oskarżonego, za przestępstwa które nie weszły w skład opisu zarzucanego oskarżonemu w niniejszej sprawie czynu.

Sąd nie dopatrył się wobec oskarżonego R. F. okoliczności łagodzących.

W tych warunkach jako współmierną do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd wymierzył R. F. karę 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Z uwagi na fakt, że w czasie popełnienia przypisanego oskarżonemu występku był on w stanie nietrzeźwości Sąd był zobligowany, na podstawie art. 42 § 2 k.k., orzec wobec R. F. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przesłanką stosowania tego środka karnego jest zagrożenie, które mógłby w przyszłości spowodować oskarżony. Zakres, a także czas trwania tego środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do uczestnictwa w ruchu. Ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności konkretnego wypadku, okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, na stopień jego poczucia odpowiedzialności. Decydującym jest tu także stopień zagrożenia dla ruchu ze strony sprawcy – im większe to spodziewane zagrożenie, tym dłuższy powinien być okres obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ratio legis środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega bowiem na tym, aby osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa w ruchu, czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności z tego ruchu wyłączyć. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględного podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.04.2012 r. VKRIV 106/82, OSNPG 1982/8/108). Wobec powyższego uwzględniając stan nietrzeźwości R. F., a jednocześnie iż oskarżony spowodował zagrożenie dla siebie i innych potencjalnych uczestników ruchu lądowego, Sąd uznał iż odpowiednio wychowawczym będzie orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Oskarżony, powinien przewidywać następstwa jazdy po spożyciu alkoholu, a przede wszystkim nie powinien nigdy dopuścić do takiej sytuacji, że kierował samochodem po spożyciu alkoholu. Oskarżony poruszając się samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stanie nietrzeźwości, nie mając uprawnień do kierowania pojazdem okazał lekceważenie zasad bezpieczeństwa ruchu lądowego.

Sąd nie dopatrył się możliwości postawienia wobec oskarżonego R. F. pozytywnej prognozy kryminologicznej i warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Sąd miał na uwadze, iż stosownie do art. 69 § 4 k.k. możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. istnieje jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W przedmiotowej sprawie wobec oskarżonego R. F. Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek szczególnych okoliczności, które pozwoliłyby na warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd tu miał na uwadze także, iż oskarżony był już wielokrotnie karany. Wykonane wobec niego kary nie odniosły żadnego skutku resocjalizacyjnego. Oskarżony powrócił do przestępstwa. Sąd miał również na względzie, że po dopuszczeniu się czynu będącego przedmiotem niniejszej sprawy oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 975/12 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 05 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt VI Ka 439/13 za występki z art. 178a § 4 k.k., popełniony 01 kwietnia 2012 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uwzględnił również, że czyn będący przedmiotem

niniejszego postępowania R. F. popełnił w okresie wykonania wobec niego w systemie dozoru elektronicznego kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 13 kwietnia 2012 r. w sprawie sygn. akt II K 591/11, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie sygn. akt VI Ka 349/12. R. F. jest sprawcą niepoprawnym, wobec którego cele kary może osiągnąć jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zwieszenia jej wykonania.

W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie o karze oraz środkach karnych uświadomi oskarżonemu naganność jego czynu i zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez R. F. przestępstwa. Orzeczona wobec oskarżonego kara oraz środek karny, zdaniem Sądu, uświadomią oskarżonemu konieczność przestrzegania obowiązujących zasad poruszania się po drogach publicznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtowały świadomość prawną społeczeństwa. Przekonają wszystkich uczestników ruchu drogowego o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom.

Oskarżony R. F. ma 32 lata, z zawodu jest murarzem - malarzem, obecnie odbywa w Areszcie Śledczym w J. karę pozbawienia wolności, do 2015 r., przed osadzeniem pracował w skupie złomu i metali kolorowych za wynagrodzeniem 1.600 zł netto, na utrzymaniu posiada jedno dziecko, nie posiada wartościowego majątku. Sąd zwolnił oskarżonego R. F. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego oraz fakt, że odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności, uiszczenie przez oskarżonego tychże kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe.